

Стопе Савине су свуда по његовом отечеству

Посвећивање свог живота Богу, образовању и унапређивању српске цркве су само нека од многих дела Светог Саве. Био је српски принц, монах, игуман, дипломата, књижевник и први архиепископ српске православне цркве, али пре свега дете.

Рођен је као Растко Немањић, син великог жупана Стефана Немање и био је део угледне и поштоване породице. Упркос сигурној будућности и материјалној обезбеђености, Растко је још као дете препознао и разумео значај љубави према Богу.

Растко је рано скинуо принчеве одоре и круну и упустио се на непознато, а опет тако блиско место. Он је сигурно био уплашен јер је иза себе оставио своју породицу, али је тај страх претворио у мотивацију и ускоро постигао више него што ће неки од нас за цео живот.

Замонашивши се и добивши име Сава, овај млади духовни човек је читао и делио своје знање са другима, а највише са онима који нису имали могућност да се образују. Залажући се за љубав и слогу, он је употребио своју мирољубиву природу да помири своју браћу и тако их спасе грехова, а успут је стабилизовао власт.

Стефан Немања је покушао да разбере синовљеву одлуку и кренуо је његовим стопама на измаку свог живота, када се замонашио и преузео име Симеон. Они су обележили историју манастиром Хиландар, који је до данас остао једини српски манастир на Светој гори, светилиште српског народа и православља.

Божја љубав нема граница - иако Симеон није био посвећен молитви и покајању онолико дуго колико је његов најмлађи син, Бог му је ставио до знања да у свом срцу има места за обојицу. Сила која испуњава чиста срца оних који се не плаше да ставе свој живот у Божје руке, да га моле за опроштај и да му допусте да буде њихов животни водич, најјача је сила која може да обузме једно крхко људско биће. Чак и када нам се чини да смо закаснили, искрено покајање нас може спасти и на измаку живота и одвести нас у средиште мира и прихваћености.

У савременом свету, када је све убрзано, па чак и љубав, образовање, одмор и вера, не смемо да заборавимо човека који је жртвовао свој живот да би помогао српском народу. Понос који Свети Сава осећа кад год помогнемо слабијима од себе, поштено радимо и трудимо се да разумемо друге људе и њихове потребе - то је нешто незаменљиво.

Његова порука и мисија и даље трају, а чињеница да о њему не престајемо да причамо и пишемо показује да духовност нема рок трајања. Она је чиста и права и налази се у свима нама, што са сигурношћу можемо да тврдимо захваљујући дечаку о коме се и дан-данас певају песме. Захваљујући дечаку који се рано одвојио од мајчиних скута и запечатио своју судбину духовним сјајем и чија светлост и даље обасјава српски народ.